

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, II. пов.
Конто почт. шари. 143.922.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3-00 зок.
Чвертьріччя 10-00 „
Півріччя 20-00 „
Річно 40-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зок., Німеччині 7-50 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 зок., Бос-
ній 7-50 зок., Австрії 7-50 зок.,—
Збірає адреси і зок.

Телеф. Редакції 23-41.
Друкарні: 23-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Проти негідної клевети.

Центральний Комітет УНДО у справі спроб верховни ОУН затроїти українську прилюдну опі-
ню і занаркшувати українське громадське життя.

Дня 27. січня н. р. Центральний Комітет УНДО, познайомившись зі змістом виданого Проводом ОУН Комунікату у справі самбірського процесу, прийняв на своєму засіданні одно-
душно такі постанови:

1) Самбірський і чергові політичні процеси ОУН виявили поширення деморалізації з укра-
їнському підпіллі. Українська національна пре-
са всіх напрямків і поодинокі видні діячі у сво-
їх статтях та прилюдних виступах обговорюва-
ли цю важку для морального здоров'я нації
справу та осуджували деякі невідповідальні ви-
ступи ОУН, шкідливі для українського народу.

2) Провід українських націоналістів замість
того, щоби сміливо заглянути правді в вічі і пе-
ревести моральне оздоровлення в своїх рядах,
бажаючи відвернути увагу українського грома-
дянства від відносин, які запанували в їх нутрі,
з нечуваній спосіб заатакував в „Розбудові На-
ції“ ч. 11-12 за листопад-грудень 1933 р. укра-
їнські легальні партії і поодинокі діячі, а в
тому ж членів нашої партії: посла Остапа Луць-
кого, головного секретаря Володимира Целе-
вича, члена Центрального Комітету Володими-
ра Кузьмовича та ред. Івана Кедрина. Конкрет-
но Провід ОУН називає всі легальні політичні
партії „уголовним табором“ і твердить, що цей

табор „на ділі є головним джерелом інформа-
ції для поліції“, а всі названі діячі „свідомими
чи несвідомими інформаторами поліції“

3) Центральний Комітет відкидає з обурен-
ням цю клевету, пнатує такі неетичні засоби
боротьби Проводу українських націоналістів і
вважає їх у найвищій мірі шкідливими, бо ви-
ми цей Провід намагається посіяти серед гро-
мадянства недовіра до відповідальних україн-
ських громадських діячів, анархізувати громад-
ське життя, а вслід за тим доводить до ослаб-
лення моральних сил українського народу в бо-
рьбі за існування і здійснювання національ-
них ідеалів.

ЗАЯВА.

До комунікату Центрального Комітету
УНДО додаємо:

Клевети і погрози, якими ОУН старається
нас стероризувати, не спонукають нас припи-
нити боротьби з явищами, що їх ті організації,
до яких належимо, і ми самі вважаємо шкідли-
вими для українського народу.

Львів, дня 27. січня 1934.

В. Кузьмович, О. Луцький, І. Кедрин-
Рудницький, В. Целевич.

Поголоски і здогади.

У зв'язку з прийняттям у союмі нового кон-
ституційного закону у варшавських політичних
колах поновилися різні поголоски. Оське спо-
вільне задумує витягнути з останнього союмового
законодавства дотекості конвенції. М. ін. опо-
зиційні угруповання мали би зрештеш посоль-
ських мандатів. На основі іншої версії сенат по-
загодить конституцію вже в найближчому часі
і введе її в життя вже 11. березня н. р. Говорять
також, що з хвилиною, як увійде в життя нова
конституція, мають прийти зміни на провідних
становищах держави, м. ін. після ретривенції

проф. Мосціцького зняв би ставовище прези-
дента марш. Пілсудський. Далше говорять, що
після поладнання конституційного закону вирі-
шить сойм виборчу ординацію, а тоді після у-
хвалення бюджету на 1934-35 рік наступило би
розв'язання сойму. Нові соймові вибори мали би
відбутися ще цього року осіню.

Як повідомляють з Варшави, польські опо-
зиційні партії рішили зголосити на найближчо-
му засіданні сойму внесення на вотум недовіри
для соймового маршала Світальського за спосіб
ухвалення конституції в п'ятницю.

Кроваві маніфестації в Парижі.

Барикади, пожежі, 70 ранених поліцаїв, 400 арештованих.

ПАРИЖ. ПАТ. Суботнішні маніфестації,
що спочатку були спокійні, около півночі при-
брали гострий характер. Видівнею подій були
великі бульвари. Маніфестанти, до яких долу-
чилися юрба, що хотіла передістатися із сусід-
ніх вулиць, обкинули поліцію каварняними
кріслами та столиками. Перед каварнею „Де ля
Пе“ на пл. Опері потурбували кількох полі-
цаїв. На пл. Магдалини повалили на землю та
побили заступника директора муніципальної
поліції. На одній з вулиць, що веде на пл. Опе-
ри, висадили пасажирів із автобусу, яким за-
барикадували вулицю. На бульварах порозби-
вали оголошенні кіоски, побивали шибви в ба-
гато каварнях і поломили крісла та столики. В
кількох місцях ушкодили газові проводи та
підпалили газ, що виходив. Візвана вогнева
сторожа не допустила до пожежі. Підпалили
одні газетні кіоски. Поліція шаржувала, во-
гонь угасили. Підчас шаржі кінного відділу ма-
ніфестанти кинули петарди. Шоюмо коло 1. гол-
авної призерено порядок. Арештовано около
400 осіб.

У маніфестаціях крім молоді „Аксіон Фран-
су“ брали участь комуністи, які призначили на
великі бульвари після агітаційного віча. Редак-
ція „А. Ф.“ стверджує, що кіоски підпалили та
побили каварняні річи провокатори, яких
спеціально прислали поліція.

Знову ж „Популар“ атакує префекта парись-
кої поліції за толерування анархії, які на дов-
гий час зупинили правління муніципальних у-
станов осередку Паліка.

Провізоричний бізнес маніфестацій устій-
нений префектурою поліції, такий: 3 арешто-
ваних задержали 21, а поліцаїв 68 було лекше
або тяжче ранених, два поліцаї є в шпиталі.
Стан їх грізний. Потурбували 4 воєків респ.
гвардії. Один ранений тяжко в голову.

ПІСЛЯ ДІМІСІЇ ФРАНЦУСЬКОГО КАБІНЕТУ.

ПАРИЖ, 28. І. ПАТ. Президент Лебрен при-
слав дімісію уряду і поручив Шоганові місію
зреструктурувати кабінет. Одначе Шоган, вислов-
люючи вдячність президентові за довіра, упи-
слав своїм обов'язком полякувати за ту прохви-
лю, щоби дати голові держави нову свободу,
потрібну до розв'язки кризи, бо інша особистість
була би в теперішній ситуації більше вказана до
виконання свого завдання. Опісля президент
розпочав авіційні наради, приймаючи по черзі
представників сенату і палати депутатів.

ЯКИЙ УРЯД ВРЯТУВАВ БИ ФРАНЦУЗУ?

ПАРИЖ, ПАТ. Тарліє сказав, що лише уряд
нап. одстоїть під проводом нового чоловіка може
перевести три найважливіші завдання: санацію
прилюдного життя, бюджет і воли найде потре-
ба, розв'язання парламенту. Ерію після конфе-
ренції з президентом республіки відмовився за-
ти журналістам якісьбуль пояснення. Вару ви-
лилися за національним урядом суспільного ря-
тунку при участі кількох першорядних політи-
ків. Каю заявився за урядом джен, та яких
згодиться без застережень вся громадська дум-
ка. Марен ствердив, що перед Францією стоїть
не лише справа виходу з абери Станіславського та
також справа німецьких зброєв.

ВОРОШИЛОВ ПОЧЕСНИЙ ТУРЕЦЬКИЙ ГО- РОЖАНИН.

МОСКВА, 28. І. Турецький амбасадор у Мо-
скві вручив у комісаріаті закордонних справ у-
хваду ради м. Смирні, яка надає нар. коміса-
реві війни та маринарки Ворошилову почесне
громадянство того міста. Ворошилов прийня цю
почесть. Це перший випадок прийняття такої
почести більшовицьким державним діячем.

По широкому світі.

— Безбожники в Ташкенті і Самарканді рі-
шили закрити 22 мошей, переміщуючи їх на кіна
і комуністичні клуби.

— В церкві у Варні експлуатувала пеко-
на машини і паробила великої шкоди. Жарту у
людях нема.

— На Корей засуджено 23 провідників кому-
ністичних заворушень на смерті а 200 кому-
ністів на в'язницю від 1 до 15 років.

НОВА ДЕРЖАВНА ПОЗИЧКА.

З Лондону повідомляють, що там підписав
ли угоду у справі нової позички для
Польщі між представниками польського уряду
й англійським г-ном „Вестін Газе“. Позичкова
умова торкається суми поперх 180 мільонів зок.,
з яких 60 прд. вплине готівкою до державної ка-
си а 40 прд. прийде товарами. На основі сформу-
лованих умовин Польща має дістати істотальні
нових галів до товарних залізничних вагонів.

БАЛКАНСЬКИЙ ПАКТ.

БУКАРЕШТ, 28. І. ПАТ. Тут згоджують-
ся, що балканський пакт між 4 державами під-
пишуть у Білгороді або Букарешті 2. II. н. р.

ГЕН. ДЕНІКІН ЗАПОВІДАЄ ВІЙНУ.

Б. російський генерал Денікін мав на думі
у Парижі цікавий виклад, займаючись питанням
найближчої війни. Він сказав, що критичним ро-
ком для вибуху найближчої світової війни є рік
1935, бо в тім році буде плібісцит у Сарвському
басейні, а крім того вигасає японський манів
над островами Тихого Океану. Промовць ствер-
див, що від виходу життя в Європі до сього часу
отде в часі 3.581 років було тільки 232 роки ас-
соційного миру.

ЗА КОЖНУ КИНЕНУ БОМБУ.

ВІДЕНЬ, 28. І. ПАТ. Віцеканцлер Фрей-
голдсиз учора промову, в якій відкреслив, що
націонал-соціалісти розпочнуть незабаром нову
генеральну атаку на Австрію. Австрійський у-
ряд видав розпорядки, що діматочо відіються
на націонал-соціалістах. Кошти побільшової по-
ліційної служби понесе не держава, але інопіра-
тори і винуватці. За кожен кинену бомбу лятьот
визначних націонал-соціалістів помандрує до
концентраційного табору. Віцці віцеканцлер ви-
словив переконання, що боротьба скінчиться пе-
ремогою Австрії.

ЧИ БУЛА ЯПОНСЬКА ІНТЕРВЕНЦІЯ У РИМІ?

РИМ, 28. І. ПАТ. Агенція Стефані повідо-
ляє: У зв'язку з чутками, які появилися в дея-
ких закордонних часописах про асоціалний де-
марш Японії в Римі з приводу статті Мусоліні
про політ на Дал. Стоді треба ствердити, що Му-
соліні мав лише ширю балачку а японським ам-
басадором, в якій засував йому думки адалаю
статті.

РЕДУКЦІЯ КОМОРИКІВ.

В останніх часах виявився авіційний спадок
чинностей в канцеляріях комориків на терені
Сх. Галичини, наслідком чого спали тяж скар-
бові вагми а оплат. Сталося це тому, що за-
слідком господарської кризи люди перестали
процесуватися, а також застідком уведення охо-
ронних законів для різляництва і довжиків. Мі-
ністерство справедливості заітересувалося
спадком чинностей комориків на терені лівя-
ської апеляції і в найближчому часі, як довід-
ється агенція „Вехуд“, буде анесових 27 комор-
ничних посад. Президенти окружних судів мають
розсудити, котрі а тих статів є міщаностях а
іх є по кізлака є паві.

Ще про волинську молодь.

Вісник, 25. I. 1934.

1.

Молодь це тільки „лаша наші“, молодь — це завтра той земля, на якій вона зростає, змороже майбутніх відносин, лашина історії. Тому говорити про молодь, дивитися на неї збоку, напевно, є не першим обов'язком громадянства.

Особливо цього вимагає волинська українська молодь, що переживає тяжкі хвилини свого життя. Чи справді ці жертви й чи ведуть до кінцевої кимсь бажаної цілі? Чи лише молодь винна в тому, що її судять та на неї висувають кару?

Від двох років молодь Волині вже не схолає з політичної і карної сцени. Процеси в різних містах: у Володимирі, Рівному, Ковлі, Луцьку, Кремені, знову в Луцьку. І так вкотре. Процеси за нелегальну політичну роботу, — з одного боку, — комуністичну, з другого — УВО чи ОУН. Мали ми вже такий монстр-процес, як Володимирський, а 19 лютого такий самий матимемо у Луцьку (67 обвинувачених). Навіть зробили підсумок, здається, мали вже тисячі молодиків, що були поставлені в стан обвинувачення, і в багатьох випадках, що відбувалися превентивне судження у в'язницях, але на лаву обвинувачених не були посаджені.

Тепер маємо нові масові арештування на Ковельщині й, мабуть, будемо мати нові волинські процеси.

А треба додати, що за цими молодими людьми — хлопцями й дівчатами, що попадають в конфлікт із законами, десь ховаються в ім'я батьки й родичі, десь ллється сльоза, десь руйнується духове й матеріальне життя, десь виробляється негативні почуття й настрої, наслідки яких нуді обчислити.

Чи те все не повинно змусити задуматися всі відповідальні чинники?

II

Молодість має „свої права“, бо підлягає спеціальним законам. Навіть один волинський урядовий чи проурядовий часопис з дня 7. січня п. р. пише:

„Динамічна сила українського руху на Волині за останні роки не зменшилася, а ще більше зміцнилася“...

І в деякій мірі виправдує волинську революційну молодь, що в програмі має щось таке, як наводить слова Клемансо: „Якщо мені шкода тих, які мають двадцять років, не були революціонерами“.

Коли так говорить навіть проурядовий часопис, то, здається, відповідні чинники повинні нарешті задуматися над тим, що власне штовхає молодь і то масово на шляхи „революції“, при все „аростаючій силі українського руху на Волині“.

Ясно, що не лише природа змусує молодь до того, що робить, а й об'єктивні обставини. Властиві ці обставини й викликають молодечі либухи. І ніщо інше, як тільки зміни цих об'єктивних обставин можуть вплинути на настрої і вибудовувати енергії нашої молоді.

А тимчасом ніхто про ці зміни не думає. Навпаки, „вибивається клин клином“: ще більше зміцнюється те, що викликає хвилювання молоді в відомі відбухи. А, як відомо, молодь

найбільше реагує на явища, які є поза нею — на крили чи страти загалу, народу. Вачить їх воля у відсутності засобів і умови для власного природного життя: культурно-освітніх організацій, вільного кооперативного руху, курсів, спортивних організацій, вільних виборів, шкіл тощо.

Замість усього того, що вимагає сама національна природа, все збільшується експериментування в напрямі „дизаціоналізації“ життя, утратіми й підривування молоді та їхнім родичам усього мішаного або цілковито чужого. — Від шкіл до кулонів агрономів, кооперативів і т. д.

Все „клин клином“.

І з кожним місяцем, а кожним роком Волинь усе більше кинить і підмінується: стають шораз частішими й трагічнішими процеси; болячки збільшуються й рани загострюються.

Хва лише молодь винна? Чи її лише треба судити? Хто не погодиться, що її жнуть напра-

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ШО ОГолошуються в УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

во чи паліво агадані об'єктивні обставини? Та ріжкі мрії, утопії і волюні збочення беруть то ру над правом природи й логіки.

З бодем дивимося на ці тисячі-тисячі наших здорових сільської молоді з сумними очима й з затишними устами та з нерухомими заціпеніми м'язами облич. Школа нам її, незалежно від того, куди вона веде життя й де вона самогубить, бо знаємо, що штовхають її туди зовнішні сили та ріжні експерименти, які крім лиха нічого не дадуть.

Квіт нашого народу марнується власніми незалежними від нас обставинами. І обов'язком громадянства є раз-у-раз говорити про те, остерігати й протестувати та жадати зміни агадані обставин.

Senex (He-Тод.)

Принагідні збірки на „Рідну Школу“ дозволені.

(На весіллях, хрестинах, іменинах, поминках, приватних товариських сходинах і т. п.)

Прекрасний звичай вкорінився вже у нас, що при кожній нагоді, веселій чи сумній, свідомі українці пам'ятають на „Рідну Школу“. Замість вінця на могилу дорогої особи, замість святочних побажань складають та оголошують жертви на „Рідну Школу“. Але бувають і збірні жертви (складки), особливо при нагоді родинного свята.

Найновіший закон про прилюдні збірки з 15. березня 1933 (Д. З. Р. П. з 31. III. 1933) постановляє, що тільки на прилюдну збірку треба дозволу адміністративної влади I. або II. інстанції, однак цей закон по думці арт. 12. не має пристосування: а) до збірок на релігійні цілі, якщо їх переводять в обов'язки забудувань приміщень, присвячених виключно службі Божій, б) до збірок, переведених у приватних льокалах серед гуртка осіб особисто знайомих тим, що переводять збірку.

Тому ніхто не має права заборонювати на весілля, хрестинах, іменинах чи яких інших

приватних товариських сходинах збірки на „Рідну Школу“!

Одною з тих свідомих громад є Львівська біла Доброміля. Там гром. Михайло Мотшора зібрав на весілля і переслав „Рідній Школі“ 270 зол., гром. Цирик Теодор на другім весілля 215 зол., а гром. Мальківський Василь на хрестинах 2 зол.

Тепер саме час, коли по всіх селах відбуваються весілля. Уявім собі, скільки то добра зробили би для „Рідної Школи“ і тимсамим для народної справи ті свідомі громадяни та громадянки, що на кожному весілля збирають добровільні датки на „Рідну Школу“ і переслали до Головної Управи „Р. Ш.“ у Львові, вул. Словацького 14!

І ми віримо, що в кожній громаді знайдеться хтось, що займеться цією справою, а гості при такій весільній нагоді певно не відмовляться дати по кілька сотиків на „Рідну Школу“. Ану, хто черговий?

Як живуть наші гірські села.

Дивні події в Соколиках, пов. Турка.

Село Соколик, пов. Турка, тепер зачинає саме працю на полі організації свого народного життя. Тому чотири місяці закладено в селі кооперативу, яка своє існування продовжувала виключно надлюдськими зусиллями кількох свідоміших одиниць. Треба зазначити, що в селі є станція, пошта, постерунок, тартак, розширено багато приватних крамниць і доволі чужого, напіввагового елементу.

В два місяці по заснуванні кооперативу погорів із незаних причин справник кооперативу, найбільшійша людина в селі, а півтора місяця потім — другий член управи кооперативу. За цей час і читальня почала живіше життя, уладила в комерційну домівку, спровадила молодшу бібліотеку з централі „Просвіти“, почалися щоденні сходи, голосні читання, проби хору і, не зважаючи на різні перепони, все та-

ки бодай молодші громадяни Соколик стали гуртуватися в читальні. Тимсамим і кооперативна мала краді вигляди на розвиток.

Однак в сам день Богоявлення пішла і димом і хата, в якій приміщувалась читальня. Досі з погорілих ніхто ще не дістав відшкодування. Слідство ведене в цій справі, тримають у тайні. Але всім дивно, чому вогонь чіпляється хат саме тих громадян, які найбільше займаються народною роботою.

Якби не було, на будуче треба себе стерти перед вогнем. Але в ніякому разі не варто опускати рук і занедабувати розпочату народну роботу в селі. Не треба падаги духом, але це з більшим зав'язанням розбудовувати своє народне життя і собі взаємно помагати.

Свій.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. СІЧНЯ 1934.

С. ГАЙДУЧОК.

2)

ЛИСТ У ХАРКІВ.

(Докінчення.)

Розваж! Майже 1000 лешатарів у Львові і мільйон обдурених ахахот у Карпатах! За цілий тиждень зіт! А сам Львів, агурований в однім лешатарським товаристві міг би дати цілого б'яан 3000 зол. з вкладок. Можнаб згадати до такої праці, що тіло репрезентувало лешатарів українців. А так маємо гуртки, гурточка, фам'ї, що взаємно підставляють собі ногу. Отак ідемо через спорт до „Відродження Нації“ Вигаченка.

А вже при кінці мшму Тобі агадати я про минулорічні красні змагання. Врізалися глибоко в пам'ять. Показали то друге обличчя наших спортсменів. Шо Мортка тижень вил по с'юках боліли — хоч не смакав — то його річ. Так йому ішли в підготовчій роботі помагали.

Але так про змагання в самому б'юі на 18 км.

Ці підготовча праця. Нема кому роздати обов'язків, а його я хоту врати не розмовляти, мовляв, він без патенту від нас. Зб'юлюються ті а патентом, об'явили чи не об'явили дорогу бігу і не годні її схомо зобразити на папері! А в день змагань ранком в год. від 7-го об'явили а об'явити трасу. Може прийдеється домо спитати

Я на вулиці на Замаретинів, бося з гадками, чи витягну тую дорогу перед початком змагань.

Аж тут і дороговий суддя також. Вія теж від 6 години мав трасу значити. — А Ви тут що робите? — Я заснав — чекаю на інших. — Алеж вони пішли вже певно, як ви світилися. — А в душі жалую, що я його не маю у війську.

На трасу не було пощо йти вже. Змагання спіанилися за цілих дві години. Добрий приклад для гупуліз і бойків, шо станули зперше у Львові до змагань.

Там уже змагання. Не брак розмаху і певности змагунам. Зав'язта боротьба на аледоватіліз прикрій дорож.

Віжуть жінки. — „Не підтягайте“, бо злискваліфікую — кидаю в посонги лешатарів, які помагають — проти правил — змагунці а дорож. За другим — змаганя річ — лешко здеється. — Це називають наші змагунці fair play, як проти правил поступають. Протестів не аголюють, зб'юлемо картки від контрольних і до праці. Розклянути чергу місць. Не оглядаємся ні на об'їд, ні на лешеру.

Тричі змачив лешко контрольний студент, шо той сам змагуа біля нього перейшов. Його контролі не беруть поважно, так само, як і він свого обов'язку.

Вичерпували місяц, протестів ніхто з зма-

бів не вносить. При проголошенні місць змагуа не протестує. Шоляв коли в нагороду дістає іл пльом святочно проголошує, шо воно йому а належить, бо скоротив трасу. Правда своєривець, а так тяжко думає. Аж при нагороді Добрий приклад дав привизним гупулам і бойкам.

А там знову інтерпеляції на ас'їдані м'їгістратури, шо голосить „спорт у масі“.

А чи то правильно, шо з К. Л. К. так богаго ставало до змагань, а рівночасно зб'ювало кльбову відзнаку справности?

Забувають, шо річ кльбу признавати своє відзнаку справности (поминаю, шо повинні поширити таку відзнаку на всі кльби) а ім тіа тішиться великою скількістю охочих змагунів.

Зависть і інтриги, як в аматорським театральнім гуртку.

Та готов я листа Тобі не скінчити. Якщо матимеш змогу його читати, то ага будь прислати нам ті „картаські“ на 3 м. довід лешата, про які пише д-р Влях. До музею трас. Там вже є Боберського, за яких по війні піаа люда навчилася їдати. Навіть Мрич — змагала слава — на них зчився, хоч вони а агадані Лільєнфельда. Значить „не за ч'їм, але як їддин“. Є вже також одла нара лешат наше аїськової еміграції. Навіть оригінальні, камініськи сплетя маємо.

Подумай як хемін над смаками Будемо дувати Твого патенту, якщо будеш агадані Здоров'я, Тайн Влькебоя

Львів 7. I. 1934

КОРИНКИ

— Гірське повітря в містах. Президент Польщі Мосціцький перед представниками науково-лікарського світу заявляв вислід своїх праць для створення в міських льоках повітря, можливо полізного до високотіського. Президент сконструював апарат і хотів би, щоб фізики, хіміки і лікарі виробовували його. Апарат уже опатентований і передали його інститутам для хімічних дослідів.

— Що таке корпоративізм? У статті під пошпигним заголовком („Нідо“ ч. 23) у 3-му рядку першої шпальти знову замість „лише корпоративізм“ має бути „корпоративізм“.

— Фальшиві 10-золотники. У Бруховичах поліція викрила фабрику фальшивих 10-золотників в хаті Володимира Шустера. Гроші фабрикував Іл. Безносиків. Поліція забрала матеріал і причадила, а фальшивинки Шустера й Безносикова та співника Ол. Рабу арештувала.

— Львівська хроніка. Із пансіонату „Запіше“ при вул. Зближених 52 злоті викрали каркулове футро вартості 5.000 злот. — При вул. Вроновських ч. 2 арештувати Ад. Зелінську за крадіж футра вартості 4.000 злот. з ресторану при вул. Сонішній ч. 7.

— Стежні листи. На мурях Варшави появилися стежні листи прокуратора окр. суду за провідниками Центроліву Багінським, Керісом, Ліберманом, Прагером і Вігосом, тому що не згодилися до відслуження кари. Лист кінчається підписанням: „Особі, які знають місце тобту утікачів, мають вказати його прокураторові при окружнім суді в Варшаві“.

— Душогубство. У Косові Ставім (пов. Коломия) вбито в жорстокий спосіб підпоясника перевозу дерева з державних лісів Мих. Яла Сусака. Сусак примусив на батьках своїй жінки Пасалюк, щоб записали йому будівельну парселю. З того прийшло між ними до незгоди. Пасалюк намовила свою дочку Параску (жінку Сусака), щоб агітала чоловіка зі світа. Описав всі три за 200 злот. і п'ять моргів похили Якова Колинського, щоб вбив Сусака. Колинський боявся сам захопити собі зі світом Сусаком, тому наняв собі до помічії Івана Босюка. Оба засілися на довозі на Сусака. Колинський мав Сусака сокирою в голову, Босюк добив його колом. Поліційний несе вислід убивників. Оба призналися до злочину. Стануть мабуть перед наслідком судом.

— Таємниця Льох Нес виявлена. У зв'язку з вісткою про появу в озері Льох Нес у Шкотії якоїсь морської потвори кружляють в англійській опінії різні суперечні поголоски. Колинські сперечаються, що бачили потвору на власні очі, другі, а між ними кілька журналістів, що читали кілька тижнів над берегом озера на околиці появи потвори, кажуть рішучо, що тією потворою є звичайна фока, яка дісталася до озера крізь Каледонський канал. За правдивістю цієї тези промовляє те, що спершу розміри потвори позначено на 15 до 20 метрів довжини, а тепер означають її на 2 до 3 метрів, що відповідало би величній фоці. Один журналіст, що перший став жертвою вістки про морську потвору, рішив основно висвітлити справу. Його докозання довели м. і до викриття сліди літиску стони, які нашіли на ораніні біля озера. Мали вони бути слідами таємної потвори. Однак тепер показалося, що то сліди лівої стони гіпопотама. Дальші докозання показали, що одна лондонська фірма звіривих пренація продала кілька ліній через аберроу таку потвору шкотському рідинікові. І на його полях жайшав той слід. У світлі тих ревелаций історія потвори з Льох Нес представляється як рекламний трік, що має стягнути туристів до гарних, але мало відвідуваних гірських околиць в північній Шкотії.

— Різні вістки. У шпиталі в Оломунці 18-літня дівчинка породила сина. Батько дитини, 16-літній різницький термінатор, каже, що оженився з дівчиною, як значиться на різниці. — „Народні Політика“ принесла статистику величезного упадку часописів у Німеччині від часу Гітлера. З 2.703 щоденників виходить тепер лише 1.128. Паресічний нахвал часописів був міліард примірників місячно, нині є всього 300 міліонів, спадкість журналістів із 19.200 зросло на 5.341 людей. Наклад „Бера. Тгт“ упав до 1.10, „Бера. Фолькс Штг.“ друкує лише 7.000 примірників. — На уладження курсів фізичного виховання на 1934 р. призначили в Чехословаччині 180.000 чх. На Закарпатті ті курси веде Інсп. Тетяна. Державні курси фізичного виховання відбуде до кінця 1934 р. 100.000 чхословачів. — У Польщі на Шумаві згоріла остання рудна шахта в Чехії. Голову згинув призначив до чинибу лавету, ліжу до підпалю

Економічний огляд.

Українська хроніка.

„КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА“ ПОЯВЛЯЄТЬСЯ ДАЛЬШЕ.

Підчас Загальних Зборів РСРУК-а (жовтневих) змінив пос. Луцький між іншим, що Рес. Союз, не звичайно на дефіцитності „Кооп. Республіки“, рішив продовжувати видавання цього журналу. Тим, що турбуються господарською культурою нашого громадянства, що і так уже ломать руки над недоцнюванням у нас економічного вишколу, спав камінь із грудей. Бо і справді: чи не повсталаб порожняча в наших і так білий господарській публіцистичній, чи не збрало би нашій інтелігенції теоретичного й інформативного економічного органу після ліквідації „Кооперативної Республіки“? У чужині, включно з нашими сусідами, господарським темам присвячені не тільки цілі сторінки щоденної преси (навіть бруківні в ролі „Век-у Нового“ вміщують масу економічного матеріалу), ім посвячені теж окремі товеті журналі. А в нас — грозить ліквідація і того скромного дорічку, що повстав нахвалом поважних аусиль. Віримо, що теперішній аскраво протигосподарське наставлення нашого громадянства, усуне ці загроз і „Кооп. Республіка“ поширить круг своїх читачів і передплатників. Це тим більше, що на її сторінках найти можна також статті і замітки на загально-економічні теми, а не тільки тісно зв'язані з кооперативом.

ГУЦУЛЬСЬКИЙ ХАЛУПНИЧИЙ ПРОМИСЛ І... ПАТЕНТИ.

Цікавий податковий конфлікт виривав в околицях Косова і Кут. А саме: скарбова плата зажала від гуцулів, килимарських тначів, які а доручення підприємців виконують по хатах роботу, сповнюючи по суті ролі робітників, до того ще марно платних, викупна патентів за рік 1934. Ця, досі непрактикована, поведінка скарбової влади счинила просто паніку серед гуцулів, тим більше, що вже почалося списування карних протоколів.

Годі перечити, що килимарський халупничий промисл проявляється у формах дуже нездорових. Кольосальний вианек підприємцями гуцулів-ткачів і вульгаризація килимарства — це справи, які вимагають ґрунтовної санації. Але ці податкові репресії можна вважати проявом санації? Чейже викупно патентів не зробить ще гуцулів самостійними підприємцями. Таке нищення халупного промислу, ще і в той час, коли на Гуцульщині панує голод, може тільки справу погіршити. Як бачимо — лебегато помагав публіцистична діяльність д-ра Ковтиско і численні деклямації про Гуцульщину, як чудову екзотичну країну, що веро треба заопікуватися. А ці деклямації йдуть гомозом по цілій Польщі, де основують навіть окремі т-ва на чолі з визначними достоянствами Польщі.

Польська хроніка.

ЕТАТИЗМ, ЖИДИ І НАША КООПЕРАЦІЯ.

Надмірна господарська рухливість уряду, його встривання в усі комірки господарського організму і все частіша ролі конкурента для приватних підприємців, дозволяє говорити про етатизм, як про домінуючий характер сьогодинішнього господарського устрою в Польщі. Цей етатизм є причиною атаків не тільки правої опозиції („етатизм санації“) і лівої опозиції („етатизм полковників“), але також живів, як безпосередньо заінтересованих, (авією — народ купців і промисловців). Але одно цікаве. Від часу, як зростає в силу український кооперативний рух, жиди не перестають кричати по всіх усядах про український антисемітизм, що — мовляв — є промотором цього зросту. Дарма, що це лісенітниця, ви почуєте це твердження на живівських айбаннях: прочитаєте його на сторінках найповажніших живівських газет. Зате — хоч як завзято поборюють жиди етатизм — не доведеться нам ще почути, що є він між іншим своєрідною формою... антисемітизму. Щоправда — це сакраментальне слово можна обійти. На доказ уривок зі статті прес. „Час-у“ („Біля джерел етатизму“ — 26. І. ц. р.).

Великий Театр

- 29 Понеділок 7-40 Івар Крюгер
30 Вівторок 7-30 перший раз львовська вистава по І. Зол. Fräulein Doktor
31 Середа Театр нечужий з приводу генеральної проби пєси Честертон Чоловік, який був Четвергом
1 лютого Четвер Чоловік, який був Четвергом

паперової маси, форми, черпаки, прилад до виробу аркушів і врятували та передали до технічного музею у Празі. — На праски в лоні випустили автоматичного чоловіка „Робота“ з двох машин.

„Іншим джерелом етатизму — не можна цьому перечити — є живівська справа. Жиди бують християн у приватному господарстві, вони є метніші, справніші, оборотніші. Це сумне, але правдиве. В нас є обмежені господарські здібності. Етатизм є своєрідною тихою формою не таї антисемітизму — це окреслення булоб за міцне — як бажання вирівняти різниці в господарських здібностях християнської і живівської людности. (Чуєте?) Очевидно, формою невідповідної і шкідливої („Час“ стоїть на платформі господарського лібералізму). Але залишається фактом, що напруга антисемітизму дуже утруднює створення в Польщі адовоної, служеї на насаді вільної конкуренції і приватної ініціативи, капіталістичної системи“.

ФРАНЦУСЬКО-ПОЛЬСЬКА БОРОТЬБА НА ТЕРЕНІ ЖИРАРДОВА.

В польській пресі, не виключаючи урядової, находимо вістки, ба навіть довжезні статті, про один характеристичний прояв боротьби правого капіталу з капіталом зграничним. Вільність акції Жирардівських Заведень (текст. фабрики) є в руках французів, головні в руках франци жила Boussac. Цей пан є одночасно управителем одного франци підприємства, якому завдяки його заходам Жирардів платять від 1925 р. 2 проц кожного року від своїх оборотів. А що Жирардів працює з дефіцитом (останній 2.363 тисяч) і не може платити, довг його супроти франци підприємства росте і грошів, що весь Жирардів переїде в руки п. Boussac-а. Загальні Збори акціонерів на днях були дуже бурхливі. Домогання польської меншости на ревізію дотеперішньої господарки і усунення проводу французької більшости відкинуто. Польська меншість виїшла тоді зі Зборів і домагається скликання Надзвичайних Загальних Зборів, заповідаючи дальшу гостру боротьбу.

ПОДАТКОВІ ЗІЗНАННЯ.

Зізнання фіанційних осіб дотично доходу за мин. рік можна скласти цього року аж до 1. травня. Зізнання дотично промислового податку від обороту за рік 1933 мусять підприємці зложити до 15-го лютого ц. р.

ВАЖНЕ ДЛЯ НАШИХ ТОВАРИСТВ І ДЛЯ ПІДПРИЄМЦІВ.

Від 1. лютого ц. р. можна буде статати членськими вкладками, рати за товари, асекураційні рати, тощо до квоти 50 злот. почтовим інкасовим дорученням. Оплата до 30 злот. буде 30 сотників, від 30—50 злот. буде 40 сотників. В разі, коли адресат не заплатив даної квоти, надалець має право за оплатою 5 сотників жадати, щоб почта доручила за посвідкою візавання до заплати. Це останнє допустиме тільки в місцевій окрузі доручень.

ПЕРЕД ЛІКВІДАЦІЄЮ „СОВПОЛЬТОРГУ“.

Саме коли пишеш о ці стріли з Москви відбуваються заг. збори акціонерів „Совполторгу“, які мають ухвалити його ліквідацію. Торговельні агенти Польщі з СРСР регулювати буде від тепер контингентовий договір, хоч ідуть заходи, аби осунувати в Москві нову репрезентаційну фірму господарства Польщі.

Світова хроніка.

БОРОТЬБА ГІТЛЕРА З КАПІТАЛІСТАМИ. — СВОЄРІДНЕ ВИВЛАСНЕННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМЦІВ.

У половині січня ц. р. пішла по світі сензаційна вістка: німецький кабінет міністрів прийняв закон про „організацію національної праці“, який є кольосальним ударом для приватного промислового капіталу. Підприємці гратять право своєвільно диспонувати у своїх фабриках і варстатах, вони стають тільки керманічани (фірерами) з тягарем відповідальности. У своїх умовах і зарядженнях вони зв'язані засадами етики, яких межі наразі пливкі.

Поява цього закону викликала в цілому світ велику повільну коментарів. Перебудова господарського устрою Німеччини йде поволі, але ґрунтовно і є доказом, що поширювані думки немовби то гітлерівці реалізували тільки національну програму без соціальної, несудучи.

В. Н-вич.

Театр Ріжнородностей

- 7-30 Но, но Нането
29 7-15 Шахи Пана Маршалка
9-15 Варшавська Політична Шопка
30 7-15 Шахи Пана Маршалка
9-15 Варшавська Політична Шопка
1 7-15 Шахи Пана Маршалка
9-15 Варшавська Політична Шопка

Спортові висліди.

Львів. А. З. С. (Познань) — Погонь 2:1 (0:0, 1:0, 1:1).
КРАКІВ. Краковія — Лехія 2:1 (2:0, 0:1, 0:0).
ВІЛЬНО. Лєвіс — Огніско 1:0.

ВСЯЧИНА.

БЕЗЖУРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ МІШУХА

Хтож цей безжурний приятель, як не оди-
сний воробець? У селі — він у літку зморо для
селянина: нищить збіжжя, овочі. В місті — в літі
і в зимі вся розрада мішухів. Своім неугомон-
ним шіркотом наповняє гомики вулиці, захо-
диться перекиривати міський рух.

Вчені, які студіюють отих невідступних на-
лих приятелів воробів, подають цікаві спо-
стереження про них. Докладно описують їх „су-
спільну“ організацію.

Як відомо, щовечора, перед заходом сон-
ця, кожний гурт воробів збирається на якомусь
дереві, де проводить ніч. Чи ж не замітили ви,
як в робіт щовечора, ще поки сховують свої
головки під крильце, зібравшись на дереві,
шіркотять, аж заглухнуть усе довкола?

Цікаве те, що воробі на нічліг ніколи не
вибирають дерева, яке росте далеко від люд-
ського селища. Навпаки — їх життєвий досвід
каже їм ночувати найближче, а то й серед лю-
дей. Бо лиш тоді вони певні, що не грозить їм
небезпека.

Воробі дуже обережні. Найперше — виби-
рають дерево від нічліг. Потім малими гуртами
обітають його довкола, оглядають, чи цьому
дереву не грозить яка небезпека, чи хто чого
не робить біля нього. Коли все задоволені, тоді
всі мали гурти сідають на вибране дерево. І тут
починають оту живу розмову між собою, яка
мовкне щойно зі смерком.

А дедалі ближче світанок, розлітаються усі
по своїм сторонам.

За Алікате подан М. П.

Дописи.

ЛВІВЩИНА.

Спільна просфора в Борщівцях 21. І. п. р. на-
ходом Круга Р. Ш. кооп. „Надія“ та інших місцевих
установ, при участі представників центральних устано-
в: а. Львова, м. проф. Ластовського Миколи (Р.
Ш.), дир. Ковальського (Сільський Господар), ревіз.
Козлянюк М. (Центросоюз), д-ра Левинського (Про-
світа) і п. Копача (Українбанк — Вінники), відбулося
свято спільної просфори, з метою злиття нашого
села з тієї спільноти, яка заволоділа ним по пам'ятному
1930 році. Свято відкрив короткою промовою п. Тока-
рський Тимко, голова Круга „Р. Ш.“. Вітання о. О-
ничко поблагословив просфору та кількома словами
повів про суть такого свята. По розданні просфори слі-
дувала традиційна „риба“, при якій проф. Ластовсь-
кий вголос довів реферат про виховне значіння
„Р. Ш.“ для нашого народу і заохочував борщівчан
до заступання дитячого садка, як першого кроку до
заохочення перед масовою польонізацією місцевого
населення. Далі подавало всі традиційні страви, а в
кінці вголос п. Ковальський дуже цікаву про-
мову про любов до рідної землі, ілюструючи її низ-
кою примірів з життя чужих народів. П. Козлянюк го-
ворив про значіння кооперації для нашого села та на-
чав про способи, при яких можна було би дати
наше село економічно й незалежним від чужин-
ця. Накінчив говорив ще д-р Левинський про допомо-
гу „Просвіти“ апродував майже 70 років і заохочував
до співпраці з централю. Свято було пере-
міжне колядками і шедівками. Треба зазначити, що
це було перше того роду свято в Борщівцях. Треба
зазначити, що на будуче наше село не схоже диктати
лозунги, а буде соціально працювати над своїм всесто-
роннім розвитком.

Громадянин.

Шахові змагання лугових гуртків у Сороках. Дня
17. січня п. р. відбулися шахові змагання „Лугу“ в Со-

роках з шаховим гуртком „Лугу“ в Лисках. Мурова-
них на 5 шахівничих, Сороки виграли 4 партії, програ-
ли 1. Дня 20. січня п. р. грали в Сороках шахові зма-
гання лугових гуртків з Малехова і з Лисок. Сороки-
ський гурток виграє з Малеховом 3 партії і 2 програ-
ли. Лиски виграли з Малеховом 4 партії, програли 1. У
змаганнях Сорок з Лисками Сороки виграли всі 5 пар-
тій. Таким чином Сороки виграли всі змагання перемож-
цями. Змагання відбувалися на 5 шахівничих, так що
кожний „Луг“ виставляв 5 своїх найліпших гравців.

РОГАТИНЩИНА.

З культурно-освітнього життя. Читальні „Просві-
ти“ рогатинської філії роблять приготування до за-
гальних зборів, котрі в більшій частині відбуваються
в зимових місяцях. Загальні збори в січні відбулися
читальні в Жовчеві і Лучинцях. Дня 20. січня відбулися
загальні збори читальні „Просвіти“ в Дібриноті. При-
сутніх було 380 членів. Провід тої читальні нахотів-
ся в руках симпатиків УСРП. Опозицію творять при-
хильники У. К. С. Тому-то боротьба за провід стагну-
ла до читальні стільки членів. Ліста прихильників те-
перішнього андлу читальні дістала більшість голосів.
Ліста опозиції стагнула на себе понад 60 голосів. Ко-
ли збори доходили до кінця, вмішався поліція і за-
свідок прихильності одного нечлена збори розважала. —
Читальні, котрі не відслідкували Свят „Просвіти“ в
грудні, улаштували їх в січні. Такі свята відбулися
дня 8. І. п. р. в читальнях „Просвіти“ в Кнїглицях і
Жовчеві, дня 9. І. п. р. в Дегові. Програми складалася з хо-
рових виступів, реферату та деклямацій. — Звіт з „Па-
ру Просвіти“ здали 23 читальні на всіх 48, що нале-
жать до рогатинської філії. У 23 читальнях зібрано 341
зол. 98 сот. Найбільше зібрано читальні в Рогатині, Ба-
бухові, Лисках Гор., Дібриноті та Черчі. Коли всі чи-
тальні складатимуть у такій пропорції, то рогатинська
філія збере окола 700 зол.

Приготування до свята десятиліття П. С. К. Пові-
товий Союз Кооператив (тепер Окружний) хоче гідно
відзначувати десятиліття свого існування. Робить
заходи видає альбуми, в котрі містяться би під-
сумки його успішної праці.

Зміна в управі складу Народної Торговлі. Управ-
итель складу п. Юрків М. уступив зі свого стано-
вища після одворічного ведення складу. Управу пере-
брала п. Казкова Іванна, б. касирка складу Нар. Тор-
говлі у Стрию.

Арештування кооператора. П. Ромаша Дмитра в
Лучинцях, члена Надзірної Ради О. С. К. в Рогатині,
арештували дня 21. І. у зв'язку з підпалом корити в
Лучинцях.

Свято Йордану відбулося п. р. дуже величаво.
Упорядкований у чвїрках процесійний похід перейшов
головними вулицями міста. Пригравала до походу ор-
кестра чит. „Просвіти“ в Рогатині. Вістар, ужитаний
являками, приготувано на правому березі Гниль Липи,
мелалеко мосту, що лунить Рогатин із Залужем.
Чину водосвяття довершив о. Кудрик, місцевий парох,
в асисті о. Гаврика, ректора Мадри Семінарії. Співав
церковний хор. Присутніх кілька тисяч народу обох
обрялів.

БРИДЩИНА.

З діяльності Т-ва „Луг“ у Ясейові. У нас було ру-
хавково-пожарниче товариство „Луг“, але в минуло-
му році ми змінили статут на новий. Є в нас тепер 90
луговників і 18 луговничок, крім того малих луговників
10, невраховуючи 8. Покищо в нас 9 луговників уму-
дувалося, а маємо надію, що в цьому році умуду-
ються всі. Луговники та луговнички зміють усі впра-
ви, приписані в 1933 р. Літом був у нас делегат „Ве-
ликого Лугу“ п. Панкевич, який перелік малешенький
курс вправ. Ми уладили 1 фестиваль і 2 аматорські виста-
ви. Тепер улажуємо аматорські вистави лекше, бо не
треба платити степлевої оплати від податку. „Луг“ у-
лади теж 15 відсотків для своїх членів. Луговники і лу-
говнички сходяться тричі тижнево.

СТАНІСЛАВЩИНА.

Гостина голова „Рідної Школи“. З нагоди побу-
ту в нашому місті голови „Рідної Школи“ проф. І. Та-
лушинського відбулися дня 25. січня збори членів
Кругів „Рідної Школи“. Притий були не лише міс-
цеві громадяни, але так і селити з підліссян. Схо-
дили відкрили голови Повіт. Союзу Кругів „Рідної Ш-
коли“ Волінський, дякую слово гостеві. Голова проф. Та-
лушинський на початку заявив, що виконуючи побажан-
ня Заг. З'їзду, хоче невзяти особисті зв'язки з міс-
ним громадянством і поділитися з ним своїми думка-
ми про напружені діяльності „Р. Ш.“. Щоб омагати ці
напружені, слід пізнати наперед безпосередню діяльність
нашого життя. Якщо брати під увагу формальну сто-
рону цієї діяльності, то вона могла би впадатися дуже
страшна. Однак вже короткій перегляд українського
життя за останніх 20 літ виразно показує, що його на-
самік росте і поглиблюється непомірно швидко та ін-
тенсивно. Після стільки ударів долі і плетивого ласту-
пу чужих сил ні сліду зневіри, жаху або відступу, а
напруги: кругом бадьорість і віра у власні сили. Нев-
течі, які повернули європейське шкільництво в на-
прям державницького виховання, не можуть очинити
і нашого рідношкільництва. Однак рахуються з на-
шими зарядженнями на полі середнього шкільництва
з півконтинентальними та унерукомленнями ін-
чинників, які опорожують національно-культурну ок-
реміленість і сприяють її розвитку. „Рідна Школа“ по-
винна, не опускаючи тих здобутих уже позитивів, вер-
нути цілу свою увагу й розгін у напрям розвитку
повселюдного шкільництва. Нові часи вимагають нових
метод. Фахове шкільництво, садки, заховані, а
точі бібліотеки, курси, улажки, видання, за-
машини і доповнююча наука, коротко: передшкільна і
позашкільна виховання якнайширших мас народу, от
се нові напружені в діяльності „Рідної Школи“. Ма-
ним своїм завданням відповісти, „Рідна Школа“ зобов'язу-
ється від громадянства поголовного частіше, обо-
в'язкового шкільного податку і підписки внутрішньої
позички. Своєю промовою закінчив бесідник тим, що по-
в'язує те покоління, котре переведе в діло повної до-
гали, буде оглядати краще завтра. В дискусії зби-
рани слова: радн. Галушківський, підтримує саму ді-
точих садків, дир. Давид, підтримує велике значіння
середнього шкільництва та інші, ставлять до Голови
Управ. „Рідної Школи“ різні побажання. По закін-
ченні дискусії передсідник замахує схилити, подяку-
вавши присутнім за їх численну участь.

ТОВМАЧ.

Вистава „Вій“. Дня 19. І. п. р. відіграв аматорський
гурток чит. „Просвіти“ в селі польського „Союзу“
оперету Гоголя „Вій“. Мн. року виставляв оперету
„Вій“ театр Карабінський і багато товмачан аж П. Ко-
дало, але проте на аматорську виставу зійшлися ти-
сячі публіки, що величезна селя була бухалом і
бита, а до кінця тяжче було дістатися, як то одинокі
дні рано до ділі зі свяченою водою козо перек. Ми
буть ще до цієї пори підня вистави в Товмачі, як і
країнська, так і польська, не мали стільки глядачів.
Найважливіше річ, що майже вся публіка була свої — у
країнська. Оперета пройшла з великим успіхом мораль-
ним і матеріальним, бо П. артисти виявилися зі своїм
ролем назгал прекрасні. В касі було 187 зол. бриту,
хоч білети були дуже дешеві (1—0.20 зол.). Такі деше-
ві білети були почасти причиною тої численної пре-
вентії. Участь у грі взяла частинно акад. моголь і
театри міщани. Песу (і то тяжку) підготував студ. Лис-
ківський при допомозі урядової філії С. К. в Дулі.
оба в ній грали. Музична частина спочивала в руках
композитора проф. Барнича, що приїхав на виставу до
Товмача. Роло сотнікнїх грали п. Л. Плавлюк, що
вибивалась своїм гарним голосом і знов до тої ро-
ли зважалась. З правданим адоволенням розходився
публіка по скінченні домі. Частину доходу призначе-
но на „Рідну Школу“, другу частину для читаль-
ни.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок, 29. І. год. 7-30 веч. „Івар
Брюстер“.
Вівторок, 30. І. год. 7-30 веч. „Фройліін
Доктор“.
Театр Ріжнородностей.
Понеділок, 29. І. год. 7-30 веч. „Но, но,
Зането“.
Вівторок, 30. І. год. 7-30 веч. Вертен
„Пани Пана Маршалла“.

Кіна.

АДРІА: „Д-р Джиски і мр. Гайл“.
АПОЛЛО: „За два північ“.
АУГУСТ: „Грих одної ночі“.
БАНДА: „Братерство народів“.
КАСІНО: „А. Л. 14 затопа“.
КОЛІСЕН: „Привітання Сан Дієго“, ре-
жис. „Фронтон до моря“.
МАРГЕРИТ: „Залюбит д-ра „Мабі““.
МАРГЕРИТ: „Залюбит д-ра „Мабі““.
ПРАЖ: „Навіжена пансіонарія“ (Ані
Ондра).

МУЗА: „Серце величя“.

ПАЛАС: „Велика княгиня Олександра
(з Єропою та Швацаком).
ПАН: „Жінки без будучини“ та ревіз.
ПАСАЖ: „Сенсация тїсна“.
ХИМЕРА: „Шерлок Голмс“ (Клім
Брун).
СТИЛЕВЕ: „Ніч шаду“, ревіз „Не ро-
би з тата варту“.
УТИХА: „Портівні ночі“ та ревіз.

Закордонне радіо.

Понеділок, 29. січня 1934.

Відень (506,8) 17-30 Японські пісні (сп.
Мітіко-Танака сопран, Кінодзіта тенор),
Братислава (298,8) 20-05 Концерт, Ко-
шиці (295,5) 17-00 Циг. музика, 20-05 Ма-
лярські пісеньки, Копенгаген (233,1)
20-00 оп. „Людгеріні“, Кенігсверстер-
гаузен (193,6) 17-20 Концерт, Лайпціг (382,9)
13-10 Союсти музика (спів), Мількер (322,6)
12-00 Концерт, Будапешт (549,5) 13-30
Циг. музика, Рим (520,8) 17-50 Союсти
музика, спів, 20-10 Вонадний концерт,
21-35 Концерт саринава Бакара.

Вівторок, 30. січня 1934.

Відень (506,8) 12-00 Концерт, 16-00 Лі-
тотий хор, 17-25 Два фортепіано, 19-35
Популярні опери й оперетки, Брно
(325,4) 20-00 „Міадо“ оп. Соцієна, Па-
риж (312,8) 21-10 „Ор, папа“ оп. Барда
й Івена, Білгород (437,3) 19-00 Пісеньки,
Люблін (369,3) 21-00 Нар. пісні, Берлін
(356,7) 16-35 Концерт, Мінхен (405,4) 13-20
Іспанська музика, спів, Мількер (322,6)
23-00 Нар. пісеньки, Будапешт (549,5)
17-15 Циг. музика, 19-30 Опери: „Легенда
про св. Йосифа“ Р. Штрауса, „Севіль-
ський цирюльник“ оп. Россіні, Мільно
(368,6) 20-40 „Вікторія та Ігуар“ оп.
Абрагана, Рим (420,8) 17-10 Музика, 20-45
Концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 29. січня 1934.

7-00—8-00 Ранішня акація, 12-05 Тан-
цова музика з гр. півт, 12-35 Сива му-
зика з гр. півт, 12-55 Збіжжя біжжя,
13-30 Господарські вістки, 15-55 До саку-
та до танку (гр. півт), 17-40 Лекція Фр-
моні, 17-50 Пісні (Вайбергова, сопран),

17-50 Наука стенографії, 18-40 Польсь-
ко-чеський конфлікт за Шлесь в 1919 р.
18-20 Легка музика, 19-05 Фейлетон, 19-15
Вечірня, 19-25 Вістак, 19-40 19-45 Спор-
тові вістки, 20-00, 21-15 Концерт, 21-30
Літ. фейлетон, 22-00, 23-00 Танкова му-
зика.

Вівторок, 30. січня 1934.

7-00—8-00 Ранішня акація, 12-05 Кон-
церт салонного оркестру, 12-25 Збіжжя
біжжя, 13-30 Господарські вістки, 14-30
Чехослов. та старофранцузські пісні (Ле-
васін-Яреська, сопран), 16-00 Легка му-
зика з грамофону, 16-40 Жіночі часописи,
17-50 Легка музика, пісеньки, 17-50 Ті-
16-55 Легка музика, пісеньки, 17-50 Ті-
ність Польки, 18-20 Муз. саринава, 19-05
Салонна музика з грамофону, 19-40
Вечірня, грамофон, 19-25 Фейлетон, 19-40
19-45 Спортові вістки, 19-55 Сільська ре-
жис. 20-00 „Ма мер д-ра“ сива твір Рад-
а грамофону, 20-30 „Кохання та дого-
ти. Білостоцького й Гартмана (Фран-
з Баршан), в перерві оповідання „Форт-
Бурута“, 21-15 Танцова музика з грамо-
фону.